

Čudovit sprejem v ZSSR

Na povabilo Leningrajske tovarne XXII. kongresa KP SZ je odpotovala na 11-dnevni obisk v Sovjetsko zvezo litostrojska delegacija, v kateri so bili glavni direktor Ivan Kogovšek, predsednik delavskega sveta Milan Vidmar, sekretar TK ZK inž. Anton Kovič, predsednik sindikata Vinko Kožuh in predsednik upravnega odbora Rudi Jesenšek.

Kamorkoli so Litostrojčani stopili, povsod so bili deležni burnih in dolgotrajnih aplavzov. Tako ploskanje kar ni moglo ponehati tudi v sejni dvorani Leningrajske tovarne, kjer so si Sovjeti in naši izmenjali prigriscne čestitke

Predstavniki sovjetske tovarne in naši delegati so se fotografirali tudi v eni izmed tovarniških sprejemnic

SINDIKAT POBUDNIK PRIJATELJSKIH STIKOV

Prva poznanstva med Litostrojem in Leningrajsko tovarno segajo že v leto 1956, ko je bila naša delegacija gost v njihovem podjetju, ter v leto 1957, ko je njihova delegacija vrnila obisk.

Med ogledovanjem mestnih znamenitosti

Pobudnika medsebojnih izmenjav delegacij sta bila sindikata obeh tovarn, ki sta v stikih skozi vse obdobje od leta 1956. Pismeno se obveščamo o dosežkih pri izpolnjevanju planskih in drugih obveznosti, razen tega pa pošiljamo naše podjetje Leningrajski tovarni tudi svoj časopis, ki ga redno prejema in se nam zanj zahvaljuje.

NEPOPISNO TOPEL SPREJEM

Našo delegacijo so v Moskvi predstavniki CK sindikata industrije sprejeli nepopisno toplo in bratsko. Po trodnevnem obisku v glavnem mestu Sovjetske zveze smo odpotovali v 600 km oddaljeni Leningrad, kjer nas je v zgodnjih jutranjih urah na kolodvoru navdse prigriscno sprejela skupina iz Leningrajske tovarne XXII. kongresa KP SZ.

Po kratkem sprejemnem pogovoru generalnega direktorja njihove tovarne in potem ko so nas njihove delavke in funkcionarji obdarili s šopki cvetja, smo ob brnenju filmskih kamer in bliskovnih aparatov ter po prigriscnih stiskih rok in toplih objemih zapustili kolodvor in se napotili v hotel, kjer smo odložili svojo prtljago. Nato smo odšli na ogled tovarne, ki zaposluje

10.500 ljudi in kjer poleg Kaplanovih in Francisovih turbin izdelujejo tudi številne parne turbine v raznih velikostih. Z velikim veseljem so nam pokazali njihov napredek v kvaliteti in kvantiteti. Razgovarjali pa smo se tudi s člani kolektiva, ki so glavni pobudniki in gonilo takega napredka.

POVSOD SO NAS SPREJELI Z BURNIM PLOSKANJEM

Ni bilo oddelka ali predela ogromne tovarne, kjer ne bi z napisi pozdravljali delegacije Litostroja in bratstva med narodi SZ in Jugoslavije. Vsak pogled in stisk roke delavca ali inženirja v tovarni z nami je bil prigriscen in iskren ter je izražal željo po sodelovanju med SZ in Jugoslavijo.

Naslednji dan po ogledu podjetja so nam priredili časten sprejem v tovarniški dvorani, kjer je bilo zbranih okoli 200 članov njihovega podjetja, predvsem sindikalnih, partijskih in strokovnih funkcionarjev, ki so z viharim ploskanjem pozdravili naš prihod. Sledili so pogovori njihovih predsednikov sindikata, glavnega direktorja, sekretarja komiteja ZK in še neaterih tovarišev in tovarišic. Vse besede, ki so nam bile namenjene, so izražale veliko zadovoljstvo ob našem prihodu in iskreno željo po sodelovanju med narodi Sovjetske zveze in Jugoslavije.

Prigriscno vzdušje se je še posebej stopnjevalo spričo obiska predsednika SZ Nikita Sergejeviča Hruščeva v Jugoslaviji.

Po izmenjavah daril in svečanih nagovorih so podarili našemu podjetju tekalno kolo Kaplanovega tekača in velik album podjetja, v katerem so številne slike iz njihovega dela in življenja. Posameznikom so dali v spomin lopatico parne turbine.

Трудящимся Ленинградского металлического завода имени XXII Съезда КПСС

Трудящиеся завода Литострой имени Тито сердечно приветствуем трудящихся Ленинградского металлического завода имени XXII Съезда КПСС.

Сообщаем Вам, что мы следуем с большой симпатией за перепиской между Вашей и нашей профсоюзными организациями. Мы также с одушевлением приняли сообщение о том, что приглашаете в Ленинград наиболее интересных представителей нашего предприятия. Вместе с ними мы благодарим Вас за чудесную братскую встречу и приглашаем Вас, чтобы Ваши представители посетили нас как можно скорее.

Желаем, чтобы наши братские связи ещё больше углублялись и расширялись разменом специалистами, делегациями или другими способами.

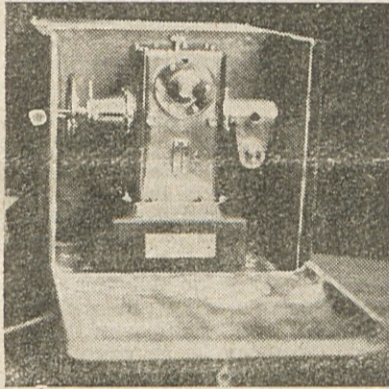
Трудящиеся завода Литострой имени Тито радуемся громадными успехами рабочего коллектива Ленинградского металлического завода имени XXII Съезда КПСС в борьбе за построение коммунизма и желаем ему всё новых и новых успехов на пути к нашей великой общей цели.

Коллектив завода
Литострой имени
Тито

V imenu naše delegacije sta spregovorila glavni direktor Ivan Kogovšek in Vinko Kožuh, darilo podjetja — litostrojski miniaturni regulator — ki ga je v našem podjetju izdelal Rudi Finžgar iz turbinske skupine, ter tovarniški

Po sporazumu s CK sindikatov v Moskvi bo delegacija Leningrajske tovarne obiskala naše podjetje spomladi prihodnjega leta in s tem vrnila obisk.

MILAN VIDMAR

Miniaturni regulator, ki so ga naši delegati podarili sovjetskim delavcem

album pa je izročil predsednik delavskega sveta Milan Vidmar.

Ves čas bivanja v Leningradu je bil prekrasen, saj so nam nudili vso udobnost in izkazali vso pozornost, niso nam pozabili tudi razkazati njihovih prelepih pokrajin in umetnostnih spomenikov in številnih drugih znamenitosti.

Lep delovni uspeh v Gvineji

Priprave za spustitev v preizkusni pogon naših turbin v HE Grandes Chutes v Gvineji (Afrika)

Posredno smo prejeli od Marjana Trobca, ki sodeluje pri montaži naših turbin v hidroelektrarni Grandes Chutes v Gvineji, nekaj podatkov o poteku montažnih del, ki jih je imenovani sporočil 13. avgusta t. l. Iz njegovega pisma povzemamo:

Dne 15. avgusta t. l. bomo gotovi z vsemi cevovodi na turbini A. S preizkusi bomo začeli jutri. Kaže, da se bo turbina A zavrtela prihodnji teden. Kmalu bo za preizkusno vrtenje pripravljena tudi turbina B. Vsi cevovodi so zelo kvalitetno izdelani. Tudi na vodostanu je že precej pripravljeno. Upamo, da nam bo pogon kar v redu uspel.

PS: Ob zaključku redakcije smo dobili vest, da se je turbina A uspešno zavrtela.

Naj živi sovjetsko-jugoslovanska družba, je pisalo na transparentu, ki so ga obesili Leningrajčani nad častno tribuno, kjer so sedeli naši delegati. Podobna gesla so bila izobešana tudi po vsej tovarni

Samski domovi - naš pastorek

»Retour à la nature!« (Nazaj k naravi!), je pred več kot četr tisočletja vzkliknil mož z imenom Jean Jacques Rousseau, mislec in filozof. Res, treba bi se bilo vrniti k naravi. Današnji čas ni kaj prida...

PRED TISOČLETJI SO LJUDJE ZIVELI V HORDAH. STANOVANJE NIŠO POZNALI IN SEVEDA TUDI STANOVANJSKIH PROBLEMOV NE. STANOVALI SO PAC, KJER JE NANESLO, V KAKŠNI JAMI, V OGROMNIH DREVESNIH DUPLIH, POD PREVISNIMI SKALAMI... MNOGO KASNEJE SO PRIČELI GRADITI HIŠE IN STANOVANJA IN... POJAVIL SE JE STANOVANJSKI PROBLEM. SE ZDAJ GA POZNAJO. V VEČINI PRIMEROV RES LE »POZNAJO«, MEDTEM KO ZDRAVILA, KI BI GA OZDRAVILO IN ODPRAVILO, NE POZNAJO ALI TOČNEJE, NIMAMO DOVOLJ.

Samski dom v Vižmarjih

Vseh niš je premalo, saj niše zdaj niso le hiše: to so poslovne zgradbe, tovarne, skladišča, garaže, šole, bolnice, ustanove, hoteli, počitniški domovi, stolpnice, vrstne hiše, domovi za mladino, domovi za starčke, samski domovi...

Samski domovi. Hm, kaj pa je to samski dom? Morda je odgovor tole. Samski dom je hiša, v kateri stanujejo ljudje enega ali drugega spola, ki imajo v osebnih izkaznicah v rubriki »stan« zapisano: samski. Poročeni pravijo, da so zavidanja vredni. Ne vem, zakaj pravijo tako, saj so bili včasih vendar tudi oni samski...

Postanimo resnejši! Da je v današnjih časih težko dobiti stanovanje, je znano. Naši časopisi so polni oglasov: »Iščem sobo...« in »Grem tudi za sestanovaleca«. Ljudje vseh starosti, poklicev in spolov iščejo stanovanje. Redki so, ki ga najdejo. Pri iskanju jim pomagajo podjetja, ki so pripravljena stanovanja kar kupiti, podjetja zidajo sama, kajti tisti, ki ponudi razen službe tudi stanovanje, bo imel delavcev dovolj. Kako pa je s tem pri nas, v naši tovarni?

SPANJE PRAVICNEGA

Naša tovarna je velika, moderna in celo lepa. Imamo še kar dobro strojno opremo, delavci v njej so zaščiteni, delamo 42 ur na teden, v razpisih često nudimo tudi stanovanja ali vsaj prostor v samskih domovih. Delavcev, ki žele delati pri nas, nikoli ne zmanjka. Vse bi bilo lepo in prav, če...

...ne bi v samskem domu v Vižmarjih v enem samem precej provizorično pregrajenem hodniku stanovalo 12 družin, če ne bi v istem domu bilo več kot 80 otrok, ki zanje ni nikjer prostora, če bi bil ženski samski dom nekoliko drugače urejen in bi kdo skrbel za red v njem, če bi svet stanovalcev v samskem domu na Djakovičevi št. 10 kdaj imel sestanek in na njem razmišljal o problemih, ki jih ima in jih skušal odpraviti, če bi bili fantje v lesenem provizoriju na Djakovičevi 57 bolj disciplinirani, če... Se mnogokrat lahko zapišem če... Mislim, da jih je že toliko dovolj.

ZA INTERNAT NEUSTREZNO, ZA DELAVCE DOBRO

Pred leti je bil v Vižmarjih, kjer je zdaj samski dom, internat, v katerem so stanovali vajenci industrijske kovinarske šole. Ker zanje prostori niso bili ustrezni, so učence preselili. Zdaj je dom popolnoma dober. Isto

velja za barake, v katerih so samci v Drobošnjakovi ulici. Za internat neustrezno, za delavce dobro. Tudi v domu na Djakovičevi 57 so bili gojenci šole in so se izselili v boljše prostore. Prav je, da so v lepem, modernem internatu, barake so bile res neustrezne. Ali pa je prav, da stanujejo njihovi nekoliko starejši tovariši, ki so šolo končali in se zaposlili v tovarni, v barakah? Ali je prav, da se bodo — ko končajo šolo — tudi oni preselili vanje?

OBISKAL SEM STANOVANJSKEGA REFERENTA

Preden sem začel obiskovati litostrojske samske domove, sem obiskal referenta za stanovanjske zadeve Staneta Troha.

»Imamo štiri samske domove in nekaj ležišč v bloku XVII ter nekaj v Drobošnjakovi ulici. Vsak dom ima hišnika in svet stanovalcev. Žal so v mnogih samskih domovih sveti stanovalcev le na papirju, saj ne delajo ničesar. Tudi s hišniki imamo precej slabe izkušnje. Mislim, da bi bilo najbolje, če bi uvedli v domove upravnike, ki bi skrbeli, da bi bilo v njih vse v redu. Zdaj je marsikje porazno...«

Skupaj sva si ogledala nekaj samskih domov. Ostale sem si ogledal sam. Tik preden sva odšla, je prišel v pisarno mladenič.

»Ne morem več...« je rekel.

»Česa ne morete?«

»Stanujem v Drobošnjakovi, v baraki. To je grozno. Nisem navajen. Prosim, dajte mi drugo stanovanje.«

»Koliko časa ste že v tovarni?«

»Nekaj mesecev.«

»V tovarni je mnogo fantov kot vi, ki že več let stanujejo tako. Niti njim ne moremo pomagati. Počakajte, potrpite malo, saj bo...«

SAMSKI DOM IV, DJAKOVIČEVA 57

Čistilke so čistile stopnice in se nasmehnilo, ko sem spraševal, če imajo mnogo dela. V sobi na koncu hodnika si je nekdo kuhhal strožji fižol.

»Kuhinjo, ki služi tudi kot prostor za likanje, smo uredili zato, da bi si imeli fantje kje skuhati čaj. Zdaj je to včasih prava kuhinja.«

V tem domu je 147 ležišč. V sobah, ki so kljub temu, da so precej tesne, opremljene zadovoljivo, spijo po štirje ali celo po osem fantov. Čeprav res niso lepe, bi bil v njih kljub temu lahko precej večji red. Morda bi bile potem lepše? Poizkusite, fantje iz Djakovičeve 57!

»Vsi, ki stanujejo tu, žele priti v samski dom na Djakovičevi 10, ki je res lep. Če so disciplinirani, in če je v onem domu kakšno prazno mesto, jih res preselimo,« je povedal tovariš Troha.

V barako na Drobošnjakovi 9 sploh nisem šel. Ko sva se s Stanetom Troho peljala mimo, mi je rekel:

»Tu imamo v nekaj velikih sobah 64 ležišč. Lagal bi, če bi dejal, da so stanovalci zadovoljni. Vsi se žele preseliti.«

SAMSKI DOM II, DJAKOVIČEVA 10

Na lepo, rdeče poslopje je sijalo jesensko sonce in bilo je še

Samski dom na Milčinskega

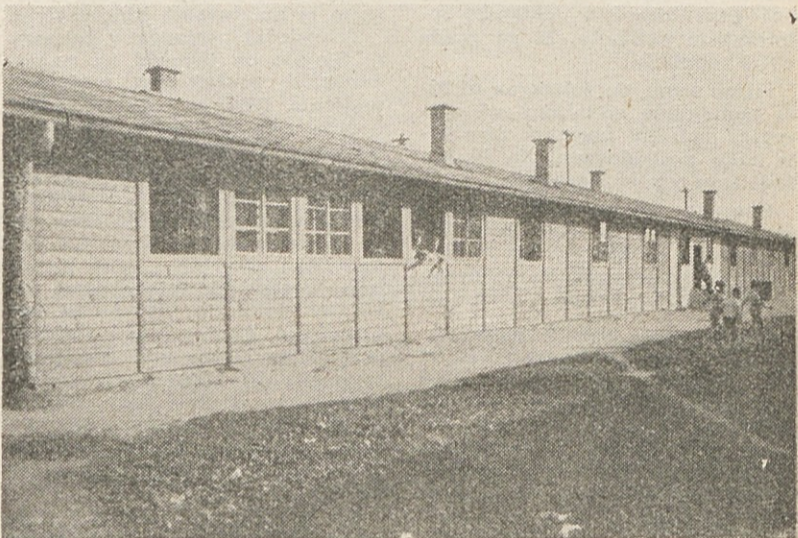
lepše. Sobe, ki so mi jih pokazali, so take, da sem takoj razumel, zakaj se vsi žele preseliti sem. Janez Suštarič, ki je že pet let vratar v tem domu, opravlja v zadnjem času tudi hišniška dela.

»V našem domu je 265 samcev in 4 družine. Sobe (vseh je 94) imajo kopalnice, v katerih je vedno topla voda, pozimi centralna kurjava, novo pohištvo... V vsaki sobi spe po trije. Za čistočo v domu skrbi deset čistilk. Perilo v sobah menjamo vsakih 14 dni.

dobiti obrtnikov. Treba bo kaj ukreniti.«

Smail Gazić, predsednik sveta stanovalcev, pa je dejal:

»V domu je več kot 80 otrok vseh starosti. Ali je tako okolje primerno zanje?«

Samski dom — Korotanske barake

Težave imam z obiski, ki smejo ostati v sobah le do devetih zvečer, marsikdo pa tega noče upoštevati. Svet stanovalcev je do vsega precej brezbrizen, saj se mu niti zbrati ne ljubi. Če bi bila disciplina večja...«

Besedo je povzel Stane Troha:

»V spodnjih prostorih, kjer je bilo prej skladišče, ki ni bilo ta-

SAMSKI DOM III (ŽENSKI), MILČINSKEGA 73

Na kupu sežaganih drv pred domom je sedela skupina žensk. »Kje bi lahko dobil hišnika?« jih vprašam.

»Odpotoval je,« pravi ena. »Jaz sem njegova žena. Kaj bi radi?«

Povem ji. Nezaupna je. Ostale se muzajo. Sedel sem na polena k njim in pogovor je stekel.

»Ali veste, kako pravijo našemu domu? Ne? Povem vam: kobilarina. Najbrž zato, ker je neurejen kakor hlev. Kakor hlev, vam rečem.«

»Kako to?«

»Nobena nič ne pazi. V pralnici pomivajo posodo. Korito je tako mastno, da se ne da v njem umivati. Kradejo. Ponoči prihajajo v dom miši. Vse je narobe.«

»Zakaj ne izvolite sveta stanovalcev? Ta bi lahko marsikaj spremenil in uredil.«

»Ja, to bi morala 'zrihtat' tovarna...«

Še sem se pogovarjal in izvedel marsikaj. Tovarišicam, ki stanujejo v domu na Milčinskega 57, bi rad dal majhen nasvet. Dokler bodo tako neprizadeto gledale na to, kako je v njihovem domu, jim tudi tovarna ne more nič »zrihtat«.

V domu je 15 samk in 9 družin. Ali se res ne bi mogli kako sporazumeti?

Razen v samskih domovih, ki sem jih naštel in opisal, živi nekaj Litostrojčanov, ki imajo oznako samski, še v XVII. bloku na Djakovičevi cesti. Obiskal jih nisem, ker je pri njih verjetno vse v redu, saj ima vseh 27 res lepih in primernih sob, kakršno si želi marsikdo.

KAKO DOLGO SE? (Op. ur.)

Razumljivo je, da se čez noč ne da storiti nič. Vsako stvar je treba prej razmisliti, se seznaniti z možnostmi itd. Se je čas, da bi začeli razmišljati tudi o samskih domovih.

Tako res ne bo šlo naprej. Stanje je v mnogih primerih res nevarno. Ponekod so tega krivi stanovalci sami, saj so preveč brezbrizni, druge pa bo potrebno storiti kaj več. (Kako gledajo organi delavskega samoupravljanja na ta gotovo ne majhen problem? Ali so tudi oni brezbrizni? Prav gotovo ne.)

»Če bi imeli še en tak dom, kot je ta,« mi je dejal stanovanjski referent pred rdečim blokom, »bi bile vse skrbi mimo. Seveda bi morali v obeh imeti sposobne upravnike.«

EVGEN JURIC

Samski dom za IC

S potovanja po naših počitniških domovih

Umag je naša velika perspektiva

PREDEN ZAPISEM BESEDO O ODNOSIH, KI SO SE SKOVALI MED OBCINSKIM LJUDSKIM ODBOROM V UMAGU IN LITOSTROJEM IN O TEZAVAH, KI BI JIH MORALI PREMOSTITI, ČE BI SE V TEM KRAJU LOTILI GRADNJE NOVEGA POČITNIŠKEGA DOMA, NAJ NOVEMU DOMU SPLOH DOLOČIM LOKACIJO IN Z DVEMA, TREMI BESEDAMI OPISEM KRAJ.

Umag leži nekaj deset kilometrov od Fiese ob istrski obali. Breg kopaljšča je posajen z borovim gozdičem, v morje vodi položen breg, voda pa seže čez glavo šele kakih 150 metrov od obale. Na dnu ni ježkov ali ostrih skal, le proti globini poganjajo tu in tam iz morskega dna različne vodne rastline, ki pa kopalca ne motijo.

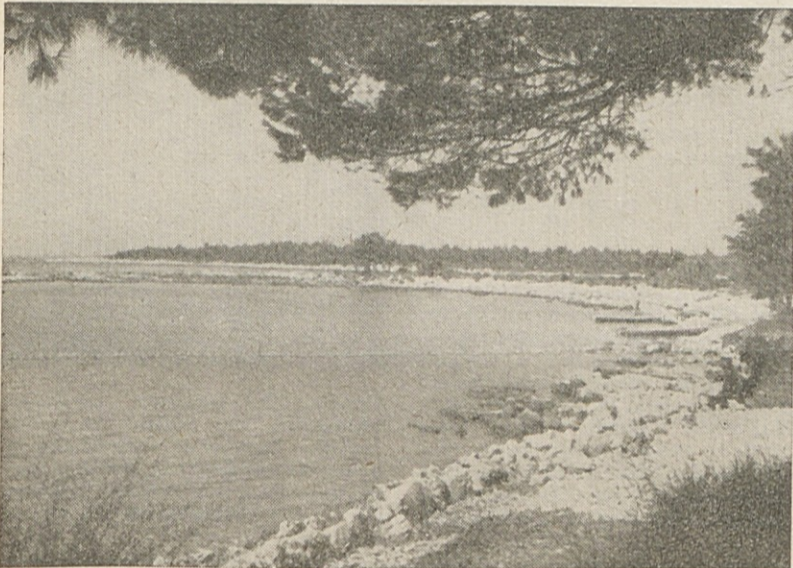
Ker ima v Umagu že 520 Slovencev svoje weekende, ker imajo tam svoje velike počitniške domove slovenska podjetja, kot Induplati-Jarše, poklicni gasilci, Ljubljana-Transport in številni drugi, rečejo domačini svojemu kraju kar — Slovenski Umag. In res, kamorkoli stopiš, povsod Slovenci. Če rečemo, da je naša Pokljuka hrvatska, potem lahko povsem upravičeno rečejo Hrvati, da je Umag slovenski (če že ne kar ljubljanski).

Kar se tiče prometnih zvez, je treba povedati, da je po morskem poti redna ladijska zveza s Koprrom in ostalimi kraji, po cesti je pa večkrat dnevno redna avtobusna zveza. Del poti od asfaltirane ceste pri Umagu do morja še ni primerno urejen.

Dom, katerega izgradnjo zahteva že večina našega kolektiva, bi lahko gradili v etapah. Končna zmogljivost bi bila 150 ležišč.

Zdaj dajemo iz Sklada skupne porabe približno letno 17 milijonov dinarjev drugim počitniškim organizacijam za ležišča in penzione. Precej primerneje pa bi bilo, če bi ta denar porabili raje za dokončanje del v Fiesi in pričetek gradnje v Umagu.

V Umagu imamo vse možnosti, da se širimo. Umag ima še dovolj prostora, Umag je naša velika počitniška perspektiva.

Takole je videti obalo v Umagu, kjer naj bi gradili tudi mi. Res da bi bilo treba odstraniti še marsikakšno skalo in urediti plitvine, vendar so ostali pogoji tako čudoviti, da bi bilo vredno pošteno zagrabiti in pričeti graditi

Naš dom bi stal v slikovitem zalivčku poleg počitniškega doma Induplati-Jarše. Samo mimogrede naj povem, da so v tem podjetju zaposlene večinoma ženske in bi se lahko zato marsikdaj organizirale zabavne prireditve, ki bi izpolnile naš prosti čas.

V bližini našega bodočega doma namerava občina Umag zgraditi nekaj športnih objektov na mednarodni ravni. Seveda se bomo proti primerni odškodnini verjetno lahko teh športnih objektov posluževali tudi mi.

Predstavniki naših najvišjih samoupravnih organov in uprave podjetja so že pred nekaj leti imeli stike z občino Umag, ki je bila Litostroju pripravljena odstopiti primerno zemljišče za izgradnjo počitniškega doma. Ko so se razgovori razširili in poglobili, so nam to zemljišče tudi odstopili s pogojem, da začnemo graditi do 1965. leta.

Iz razgovora, ki sem ga imel s predsednikom občine v Umagu, se je dalo razumeti, da so oni še vedno zelo zainteresirani za graditev našega doma, a so začudeni, da z delom še nismo pričeli. Če do leta 1965 ne bomo pričeli graditi, bodo zemljišče odstopili drugemu, saj je prav za nam namenjen košček obale ogromno zanimanje.

V kolikor bi se lotili gradnje, bi morali v sodelovanju s tovarno Induplati postopno urediti obalo. Zgraditi bi bilo potrebno valobran, ki bi ob valovanju morja preprečeval kalitev vode. Dno je namreč mivkasto.

Neprijetno čakanje na kosilo v Selcah. Pravijo, da se za stole kar pulijo in dopustniki sploh ne morejo v miru použiti svojega obroka

Moščenicice so vedno solidne

TISTI, KI REČEJO, DA SO MOŠČENICE »DRUŽINSKE«, SE NAJBRŽ NI DOSTI ZMOTIL. V TEM NAŠEM DOMU SO ZARES NAMEŠČENE NAJVEČ DRUŽINE. MOREBITI JE PRAV ZARADI TEGA V TEM DOMU NAJMANJ VZNE MIRJENJ IN NAJMANJ ZAHTEV, ČEPRAV BI BILE VČASIH NA PRAVEM MESTU.

Tako na primer bi lahko kritizirali, da se je občina šele letos lotila gradnje sanitarnih objektov v bližini obale. Upravnica Nina pa bi se lahko pritožila, da ima že precej časa pokvarjen hladilnik, ki ga kljub večkratnim opozorilom še niso prišli popraviti.

Druga večja težava v tem sicer vedno solidnem počitniškem domu je v tem, da nimajo pralnega stroja. V drugih domovih pošljejo perilo na pranje v Ljubljano, Moščenicice pa so predaleč. Največja sitnost pa je v tem, da ne dobe vedno perice.

Moščenička Draga je naš edini

dom, za katerega smo kupili čoln in je stal 150.000 dinarjev. Nekateri Litostrojčani pa delajo z njim kot mačka z mladimi. Vlečejo ga iz vode, »vozijo« ga po pesku in skačejo po njem. Od štirih vesel, kolikor jih je bilo kupljenih s čolnom, so tri uničena. Marsikdo pa ne dela drugače tudi z ležalniki.

V Moščenicice najbrže ne bomo več pomembneje investirali. Prav pa bi bilo, da bi uredili vikende ali pa jih sploh zamenjali z bolj šimi, novimi. Ti ki stoje zdaj, so namreč dotrajani in nesolidni. Podnevi je v njih vročina, ponoči pa so redni gostje komarji, pa tudi rdečkovi kuščarji niso redki.

Upravnica Nina (v sredini) in prijazni kuharici poskrbijo za dobro hrano in prijetno razpoloženje

Trpanj — panorama

V Selcah kosilo ob 16. uri

»ČE POČITNIŠKA SKUPNOST ŠIŠKA NE BO DO PRIHODNJEGA LETA UREDILA JEDILNICE V SELCAH, JIM NAŠE PODJETJE NE BO PRISPEVALO NITI DINARJA VEČ.« JE OGORČENO VZKLIKNIL VODILNI USLUŽBENEC NEKEGA ŠIŠENKEGA PODJETJA. MOŽ SE JE RAZBURJAL POVSEM UPRAVIČENO. NA KOSILO JE NAMREČ ČAKAL DO 16. URE.

In ne samo on. Do sredine popoldneva so čakali vsi tisti, ki se jim je zdelo poniževalno, da bi petnajst minut držali za sosedov stol in čakali, da bi pojedel. Nekdo je celo z velikimi črkami napisal na list papirja in ga obesil na stol: »Stol je za naslednji obrok rezerviran« in se šel za petnajst minut hladit v senco.

Odkar se je preselila menza v nove prostore, ki so precej manjši od prejšnjih, je zares nevzdržno.

Menda je v gradnji kuhinja, v kateri bodo lahko postregli kar 200 ljudi. Če bodo ta objekt do naslednje sezone dogradili, bo v Selcah postalo prijetneje.

V Selce naših ljudi menza gotovo ne vleče. Najbrž bo držalo, da jim je všeč plaža, okusna hrana, ugodna cena in predvsem mir. Seveda je tudi mir relativen pojem. Dopustniki si želijo mir

pred hrupom, pred prometom, pred okolico, ne pa zvečer. Takrat se radi zabavajo, zaplešejo in se v urejenem okolju pogovore. V Selcah poskrbi za drago zabavo samo hotel Sloven. Če se želiš v njem zabavati in plesati, moraš odšteti za kokto kar 132 dinarjev (v Počitniški skupnosti Šiška stane le 40 dinarjev), pa tudi druga jedača in pijača je precej dražja kot v menzi Počitniške skupnosti.

Na svoje pridejo le ljubitelji televizijskih oddaj. V kulturnem domu lahko za 20 dinarjev sedijo pred televizijskim ekranom ves večer in se tako po svoje zabavajo.

Povprašal sem, kako je z različnimi kulturnimi ali zabavnimi skupinami, ki v sezoni često obiskujejo obmorske kraje. Povedali so mi, da jih letos do sredine poletja ni obiskala niti ena taka skupina. Selcam, ki goje bolj socialni turizem, se raje izognejo in se ustavijo v bližnji Crikvenici, kjer dobe tudi več cvenka in penka.

Seveda našim dopustnikom ne kaže, da bi se hodili zabavat vsak dan v Crikvenico. Prvič stane, drugi pa tudi zveze niso najboljše.

In ko smo že pri zabavnem življenju v naši počitniški skupnosti, naj spregovorim še besedo o čudnem pojmovanju turizma nekaterih občanov Selc. V letošnji sezoni so vaščani Selc v večernih urah že dvakrat vrgli kamen v okensko steklo tistih sob, kjer so bili naši ljudje resda morda malo preveč hrupni, a saj so na dopustu. Vaščani so se raz-

burjali, da so delovni ljudje in hočejo mir. Res, če vstajajo ob petih zjutraj, hočejo mir. Ne razumemo pa, zakaj se lotevajo potem tako široko zasnovanega turizma. Ob žvenketanju okenskih stekel ga prav gotovo ne bodo mogli zgraditi...

Občina Selce bo morala do naslednje turistične sezone rešiti tudi vprašanje parkirnih prostorov. Zdaj naši ljudje parkirajo kar na cestah, na pločnikih ali na trgu. Nezavarovana pred sončno pripeko se vozila kvarijo in stroški, ki nastajajo zaradi popravil, povečujejo že tako velike dopustniške izdatke.

V razgovoru z dopustniki pa tudi z upravnikom Počitniške skupnosti Rudolfom Možinom sem izvedel, da v vseh Selcah ni dobiti za goste toliko prh, kolikor je prvostov na obeh rokav. Celo na kopaljšču je prha odprta samo do 11. ure in od 16. ure dalje.

Izmed vseh naših dopustniških krajev so letos Selce najbolj zaostale. Prepričani smo, da bodo do prihodnje sezone uredili številne pomanjkljivosti v naše in njihovo zadovoljstvo.

Trpanj - predaleč!

Zal z našim Fiatom nismo mogli na dolgo potovanje do Trpanja. Dejstvo pa je, da vsi, ki so kdaj obiskali to letovišče, na vso moč hvalijo prekrasno plažo, dobro hrano in poceni vino. To so menda tri kvalitete, ki »vlečejo«.

Če bo naše podjetje tudi naslednje leto obdržalo v tem kraju sobe, se bomo, upamo, oglasili s Trpanja z daljšim sestavkom. Ker ne moremo o tem letovišču pisati več, objavljamo zato trkolonsko fotografijo.

ZA RAZVEDRILLO

POU ZA HEC, POU ZA RES

(PISE DITO)

Vakanc bo hmau konc, jesen bo hmau pršva pa sm se tud jest na svoja jesenska leta spomnu, de b bvo dobr en mau povedat ta mvađm predn začnejo s povnm domfam devat vsk na svojm plac. Naša fabrika je velka, usak tedn jo kšna viši žvina ogleda, kima z glavó in hval kt de b bva pvačana za to, če b pa poslušou, kaj doma u špampet svoj ta-star pove, b se pa mi za gvavé prjel. Sej ni čuda. Pejmo pogledat sam u nš bufet u obde-lovavnc, pa b djal: Prov ma! Prmejzeks, če stopš notr, ne veš a si u skret al na odpadu. Glih use vidš: popir na miz pa na tlh, štiklci kruha usepovsod, ste ne pa toko zaflosane, da jh pr našem sosed tud krave niso to-

ko pomalale. Če b nš rank oča vidl, de je kšn poba u skretu razmetu popir al pa s prstam popacou lesene z apnam pomalane stene, fikslaudon, to b toku grmeu in treskou, de b se grešnk tri dni držou za ta zadno pvat in se bau usst. Zato me je pa kr en mau zaboletu pr src, k m je en šiptar djau: »E, bre, neču ja mnogo naučiti kod vas kad imaju i naši čobani više smisla za red i čistoču!«

Kaj bi pa šele djau, če b vidu skret zavn bufeta. Tm res ne veš, al so se nehter glih nauči

pisat pa malat, pa zdej svoj zna-jne razkazujejo, al so pa take reve, da ne zmorejo svoje moške sile drgač izživlat kt na stenah! Prmejzeks, mi smo učash svoje više rajš po kamrcah oddajal ne pa po zidovh. Res čudn se svet obrača. Scer pa ta star toko ne zastopmo ta mvađh, kt ni dohtarca zastopiva tistga poba z Medvod, k je zadenč, k smo pred ambulanco hvalil frej sbote, prfrčou vn de je bvo vesele, prđušov se pa toko, de b se pr nem vohka nauču ush šprah. Pa smo ga uprašal: »Ja kaj pa je bvo?« »Prmejđuš, zažvižgou sm eno fletno domačo, k m je pisava

ceglc za rniije. Pa me pogleda in prav: »Tle u ordinacij se ne žvižga, pejte vn žvižgat!« Fikslaudon, to je pa že od sile, de ne smem u fabrk žvižgat! Prtožu se bom, de bo vedva al je ona zarad ns ali mi zarad ne!« No ja,

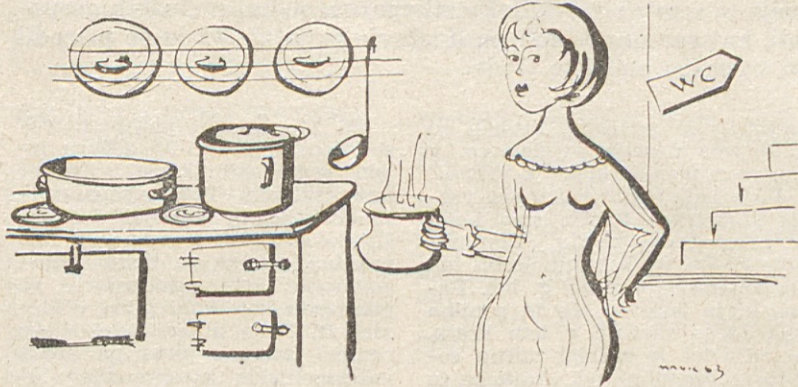

sej mam prov: če pvačujem socialfrziherungo, tud vohka žvižgam za tist gnar, a ne?«

No, k smo glih pr dohterjh, pa še eno. Zadenč sm biu glih zavn, k je en poba u pleharn en zašvasan pleh čistu s pištolo. Dva metra stran je pa stau dohtar pa ga gledou. Poba je devou pa gledou dohtarja, ta pa nega. Pa sta se gledova skor tri ferklce ure, mene je pa firbec matrou, zakaj se gledata. No, pa se dohtar le skorajž, pa pokaže pobetu na gvavó, na špegle pa na roké. Poba je koj kapirou pa potegnu špegle na oči. Dohtar mu pokaže še enkat na roké, pa poba skomigne z ramenm in pokaže dohtarju hrbet, ta pa ponosn odca-pla. Fikslaudon, hmau b m nekj ušvó, toko sm biu jezn. Če b jest biu dohtar, b pobetu uzeu pištolo pa ga za ušesa pruleku h ta star-mu, de b ga ta štrafou. Ja prmejzeks, če bo fabrika metava meljone za špegle, rokavice, čevle in ne vem še kej, pa naš devovci ne bojo tgá vofl nucat, bomo hmau tm, de bo en tal devou, druh tal pa špancirov in vleku za frderban glid gnar iz varžeta tisth, k devajo. U rank Jugoslavij nam je gospodar hitr dau knižco pa pokazou vrata, če se nismo znal merkat. Ne vem, al ta mvađ nč ne misljo, de so začel povsod šnofat, če išeš novo službo, al si dost marodirov al pa letou okol dohtarjov.

Mislem, de sm za dons povedou zadost. Sm pa take majenge, de je treba povedat use kr ni prou. Scer učas en mav zaskeli, ampak jest vem, de obstane le tist, k so mu klofute živlejna nauk in cajhn dale, kje je prava pot do

Dve iz nekega našega počitniškega doma. »Kje je stranišče?« je vprašala v kuhinji

Jejheta, kako je ta kuhinja praktična, še sušiš lahko v njej

Tudi ta je ob skrajšanem delovnem času povečala svojo normo: namesto ene — dve kavi

Ob prostih sobotah se nekateri tudi takole izživljajo!

R A Z P I S »MATEMATIČNEGA PRIROČNIKA«

Založba »Življenje in tehnika«, Ljubljana, Lepi pot 6 opozarja na subskripcijo knjige

J. N. Bronštejn —
K. A. Semendjajev

MATEMATIČNI PRIROČNIK

Za inženirje, tehnike in študente tehniških šol. Priročnik, ki bo izšel v l. 1963, stane v prednaročilu 4.200 din. S prednaročilom si boste zagotovili dobavo priročnika, ker je naklada omejena, cena v prosti prodaji pa bo znatno višja. Naročila pošiljajte na naslov Založba »Življenje in tehnika«, Lepi pot 6, Ljubljana.

STROJNIŠKI VESTNIK

glasilo oddelka za strojništvo, inštituta za turbostroje, društva strojnih inženirjev in tehnikov SR Slovenije.

Prinaša aktualne članke iz strojništva, pregled domače in tuje strokovne literature, društvene vesti, poročila o delu in uspehih vseh vodilnih tovarn strojne industrije.

Izhaja dvomesečno v nakladi 3000 izvodov.

Uredništvo in uprava:
Ljubljana, Aškerceva 16.

TEHNIKA

Časopis »Tehnika«, organ Zveze inženirjev in tehnikov Jugoslavije, izhaja vsakega prvega v mesecu.

Obseg a:

1. Splošni del tehnike
2. Naše gradbeništvo
3. Rudarstvo in metalurgijo
4. Strojništvo in elektrotehniko
5. Kemično industrijo
6. Prehranjevalno industrijo
7. Promet
8. Organizacijo dela
9. Obvestila industrijskih podjetij o njihovih proizvodih in tehničnih dosežkih

Vsaka številka obsega približno 25 strani velikega formata 21x29 cm.

Letna naročnina: 12.000 dinarjev.

Posamezna številka: 1250 dinarjev.

Naročila pošiljajte na naslov: DIREKCIJA ZA IZDAVAČKU DELATNOST »TEHNIKA«, Beograd, Kneza Miloša 7/II; telefon 30-106, 30-057 in 30-024

Casopis »Litostroj« izhaja mesečno (s posebnimi prilogami) v nakladi 5300 izvodov — Ureja ga uredniški odbor — Odgovorni urednik Peter Likar — Telefon uredništva 33-511, telefon glavnega urednika 580, odgovornega 583 — Cena posamezni številki v prodaji je 20 din — Poština plačana v gotovini — Rokopisov ne vračamo — Tiska tiskarna ČZP »Primorski tisk« v Kopru